

Folketingets Lovsekretariat
Christiansborg
1218 København K

København, den 4. juli 2006
Sagsnr.: 930

Ved skrivelse af 28. juni 2006 har MF Per Clausen (EL) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål, som er stillet i medfør af forretningsordenens § 20:

Spørgsmål nr. S 5860:

”Mener ministeren i forlængelse af sit svar på spørgsmål nr. S 5699, at det er i overensstemmelse med almindelig praksis i Danmark, at der kun statueres forsæt, såfremt den pågældende regel har været skriftligt indskærpet over for borgeren inden for en periode af 3 år, regnet fra overtrædelsen”

Svar:

Forsætsbegrebet er udviklet i strafferetten, og afgørelsen af, hvorvidt der foreligger forsæt eller ej, beror på overvejelser om gerningsmandens subjektive forhold, forestillings-evne, viden mv.

Disse ting forsøges afklaret i en straffesag ved afhøring af gerningsmanden samt eventuelle vidner i dommerens/domsmands/nævninges påsyn.

Dette er ikke muligt i forvaltningsretten, hvor man som altovervejende hovedregel baserer sig på skriftligt materiale.

Det er i denne forbindelse vigtigt at sikre, at der ikke statueres forsæt, medmindre der er sikkerhed for, at den administrative afgørelse om forsæt ikke omgøres under en eventuel senere (civil) retssag om spørgsmålet, idet forsætsafgørelsen kan indbringes for domstolene. Dette følger af den almindelige regel i dansk ret, hvorefter spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser kan indbringes for og dermed fastlægges af domstolene, jf. grundlovens § 63.

Reglen om, at der statueres forsæt, såfremt den pågældende (overtrådte) regel har været skriftligt indskærpet over landbrugeren inden for en periode på 3 år, regnet fra overtrædelsen, er en praktisk ”tommelfingerregel”, som anvendes i mangel af muligheder for foretagelse af afhøringer mv., og som samtidig tjener til at sikre, at den forvaltningsretlige forsætsafgørelse ikke ændres af domstolene under en eventuel senere retssag om spørgsmålet.

Den ovennævnte ”tommelfingerregel” forhindrer naturligvis ikke, at der kan statueres forsæt, hvis det på anden – og bevislig måde – er klart, at der foreligger forsæt.

Hans Chr. Schmidt

/ Peter Anthonisen